

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR REPUBLIKANSKA FÖRENINGENS STOCKHOLMS-AVDELNING 2024

Verksamhetsåret inleddes med årsmötet där Thomas Sjöberg redogjorde för de till kungahuset kritiska böcker som han har publicerat samt för de repressalier han till följd av dessa har utsatts för av kungahuset med medhjälpare.

Under året har tre styrelsemöten avhållits, varav två under våren och ett under hösten. I sedvanlig ordning har lokalavdelningen närvarat vid ett flertal årliga evenemang med politisk inriktning i syfte att marknadsföra sin samhällssyn och sitt välgrundade missnöje med det rådande statskicket. Det första av dessa events var 1:a maj, där vid denna gång även närvarade vid Vänsterpartiets planeringsmöte inför den traditionella kampanjdagen. Uppslutningen i vid det bokbord i Kungsträdgården som utgjorde basen för våra aktiviteter, var osedvanligt god. Detta har följts av Järva-veckan, där vi genom att idka flygbladsutdelning på utställningsområden visade att republikanismen fortsatt är en kraft att räkna med inom svensk politik. Slutligen har vi för femte året i rad ordnat ett bokbord vid Socialistisk Forum i Folkets Hus, vilket har bemannats med två man uppdelat på tre skift, även detta med målsättningen att markera närvaro på det politiska spelrådet och svara på frågor kring hur vi motiverar vårt ställningstagande.

En viktig satsning under året har varit en bokcirkel kring Thomas Lyreviks omfattande granskningsansats avseende det svenska kungahuset *”Den kungliga kleptokratin”*, som har letts av Kerstin Grenö. Detta initiativ var en uppföljning till den strukturerade diskussion som för ett par år sedan anordnades med anledning av kortversionen av nämnda bok. Genomgången har varit uppdelad på tre tillfällen varav två under våren och ett under hösten. Fokus har legat på att analysera Lyreviks resonemang och argumentation, att dryfta de av Lyrevik uppmärksammade aspekter på det svenska kungahuset som vi finner särskilt anmärkningsvärda samt att komma fram till hur det av Lyrevik framvaskade tankegodset kan användas i kampanjarbetet.

När det gäller riksorganisationens förehavanden har styrgruppen uppvisat en god närvaro vid de nationella sammankomsterna i form av vårens verksamhetskonferens i Stockholm där i princip hela styrgruppen medverkade jämte Republikanskt Forum under hösten, som denna gång gick av stapeln i Norrköping. Till detta kommer att Cecilia da Mata har deltagit i ett särskild *”task force”* sammankallad av den nationella styrelsen med Marie Niklasson i spetsen, vars syfte är att filmatisera republikanismen, ett projekt som nu för övrigt närmar sig sin realisering. Det hela går ut på att producera ett antal filmsnuttar som tar upp sådana myter som i det allmänna medvetandet är förknippade med kungahuset, dess ställning samt dess bidrag till svenskt samhällsliv till granskning, främst bland dessa den s k *”exportmyten”* samt den s k *”turistmyten”*. Genom filmerna skall föreningen eftersträva att avliva de rådande vanföreställningarna att svenska exportföretags framgångar på globala marknader kommer till stånd tack vare kungen insatser respektive att utländska turister söker sig till Stockholm i huvudsak p g a kungahuset attraktionskraft.

Lokalavdelningen har särskilt vinnlagt sig om att försöka förmå tidigare ej aktiva medlemmar att delta i mötesverksamheten, vilket har lyckats tämligen väl, inte minst genom det välbesökta studiebesöket i Riksdagen. Vid detta tillfälle bjöds föreningens sympatisörer på en rundvandring i riksdagshuskomplexet i regi av den socialdemokratiska riksdagsledamoten Karin Sundin, som även beskrev vilka möjligheter som finns för republikanskt sinnade delegater att inom riksdagsarbetets ram verka för republikens införande, utan att bryta mot den elementära kungliga etiketten. Vidare tillkommer att lokalavdelningen under verksamhetsåret anordnat en republiköl, vilket skedde i trakten av Hornstull.

Under höstens tidigare del har verksamheten vid lokalavdelningen haft en något lägre intensitet mot bakgrund av att delar av styrgruppen har befunnit sig på en längre utlandsresa till Italien med syftet att studera samhällskonstitutionen i ett europeiskt land som i ett relativt tidigt stadium skakade av sig det republikanska oket. Lokalavdelningen har också bedrivit vissa litteraturstudier i syfte att förbättra sin förståelse av den svenska monarkins funktionssätt. Dessa har bl a gett vid handen att även om Vilhelm Moberg genom sin explicita republikanska åsiktsdeklaration är den främsta republikanska parnasikonen, så tog även Pär Lagerkvist i viss mån avstånd från monarkin som institution, detta genom att med viss självklarhet avstå från deltagande såväl vid Nobelfesten som vid andra kungamiddagar. Vidare beskrivs Oscar II i den svenska litteraturen som en trög ox som önskar framstå som en eldig tjur. Slutligen uttryckte Bertil von Friesen att han kunde tänka sig att godta den svenska monarkin så länge kungen inte gjorde bort sig, varvid dock frågan infinner sig i vilken grad detta måste ske för att republikkravet i von Friesen ögon skulle framstå som legitimt.

Sammanfattningsvis har lokalavdelningen löpande ansträngt sig för att försvara republikanismens ställning inom sitt definierade upptagningsområde, d v s Stockholms Stad och Län och att presentera ett trovärdigt alternativt narrativ till den periodvis tilltagande likriktningen inför den på Östermalm understundom observerbara begeistringen inför de grundlösa påståendena om att Prinsen Daniels långtgående gustavianska acklimatiseringen skulle vara ett faktum, vilket t o m har inneburit att vi har dristat oss att ifrågasätta det sätt på vilket denne medelst gymnastiska övningar har svingat sig upp till sublimes höjder. Det har inte heller gått oss förbi att Elisabeth Tarras-Wahlberg har framfört att kungen om inte annat är en hejare på *"practical jokes"*. Vi ifrågasätter dels att dessa *"practical jokes"* på det sätt som Tarras-Wahlberg tycks försöka göra gällande skulle ha en intellektuell dimension, men även att kungen personligen skulle ligga bakom alla de *"practical jokes"* som iscensätts; detta givet att kungens egna *"practical jokes"* i allt väsentligt torde ligga på pruttkuddemakarnivå.

När det gäller publicitet är förutsättningarna för Stockholms-avdelningen något speciella i och med att det saknas för ändamålet lämplig lokalpress i vilken insändare, debattartiklar och liknande kan placeras. Ifråga om digital kommunikation har vi snarast trappat ned något på detta genom att i likhet med många andra samhällsaktörer göra reträtt från Twitter. Sammanfattningsvis gällande detta kan sägas att Stockholms-avdelningen i dagsläget inte har någon explicit "*kommunikationsstrategi*", men att vi dels hoppas att den nationella styrelsens kortfilmer skall göra susen, dels kallt räknar med att vår syn på saker och ting likväl förr eller senare skall komma målgrupperna till del.